

עין משפט
נר מצוה

בד א מיי פֿייד מהל' סנהדרין הלכה יא סמג עשין קב:

בה ב מיי שס פטיוו הלכה ד סמג שס:
ב ו ג מיי פֿייד מהל' אלז הלכה כו ופ"כ מהלכות מלכים הלכה א טוש"ע י"ד סימן שמח סעיף א:

ד (מיי) פ"ט מהל' רואח הלכה ג:

כז ה מיי פטיוו מהל' סנהדרין הלכה ה סמג עשין קב:

כח ו מיי פ"א מהל' איסורי ביאה הלכה יג סמג לאוין דל וטור אה"ע סי' כן:

כט ז מיי שס פ"ג א' ה סמג שס:

ל ח מיי שס פ"ב הלכה א סמג שס:

לא ט מיי שס פ"א הלכה ו ופטיוו מהל' סנהדרין הלכה יג סמג לאוין קב:

לב י מיי פ"א מהלכות איסורי ביאה הלכה ו ופ"יד מהלכות סנהדרין הלכה א סמג שס:

תורה אור השלם

- ובאנת אל הבהנים הלוקים ואל השפט אשר יהיה בניהם והם וְהַרְשֵׁת וְהַגִּידוּ לָךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: דברים יז ט
- במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו ובמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובקדושתם לא תחללו: יקרא יח ג
- בשלוש תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הַרְאשונים אשר היו לְפָנֶיךָ בן יִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוּא אֲדוֹנִי יִסְדּוּר לָךְ בִּי דָבָר אֲנִי דִּבַּרְתִּי נֶאֱמָר יְי: ירמיהו לד ה
- הבה תבה את ישיבי העיר והוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: דברים יג טז
- וכי יבא איש את עבדו או את אמתו בשבט וזמת תחת ידו נָקַם יְנָקָם: שמות כא כ
- והבאתי עליכם חרב נקמת נקם חרב וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל עַרְכֶּכֶם וְשַׁלַּחְתִּי דָבָר תְּהוֹכֵכְכֶם וְנִתְתַּכְּם בְּיַד אוֹיֵב: יקרא יח כה
- לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אֲנִי יְי: ויקרא יח יח
- ואתה תבער הדם הנקי מקרבך בִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְי: דברים כח ט
- וְאִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּקֵף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּקֵף אֶת אִשְׁתּוֹ רָעוּהוּ מוֹת יוֹמָתוֹ הַנָּאֵף וְהַנָּאֵף: יקרא כ י

גמלים קטנים כלומר נשחטו הקטנים ושאריו הגדולים נשאין עוריהיהן אחריהן: א"ל אלעזר למה ת"ח דומה בפני ע"ה בתחלה דומה לקיתון של זהב סיפר עמו דומה לקיתון של כסף נהנה ממנו דומה לקיתון של חרש כיון שנשבר אין לו תקנה: אימרתא בת טלי בת כהן שזינתה הואי אקפה חמא בר טובי' חבילי וזמורות. אמר רב

יוסף טעה בחיי טעה בדרב מתנה דאמר פתילה של אבר וטעה בהא דתניא ובאת אל הכהנים הלויים ביוםם אשר יהיה בימים ההם בזמן שיש כהן משרת לפני ה' יש משפט ובזמן שאין כהן אין משפט והאידיא כיון דליכא כהן דליכא בית אף אין בזה"ז משפט מות. א"ר אלעזר ב"ר צדוק מעשה

נב:

טעיה בדרב מתנה. ואף רבי אלעזר ז"ר לדוק נמי חזר בו: **בזמן** שיש כהן יש שופט. המ"ל כדדרשין צפרק הנחנקין

(לקמן דף פז). מלמד שהמקום גורס: **רבי** יהודה אומר ניוול

הוא זה. לא קרי ליה ניוול אלא משום דכתיב וצחקויהם לא תלכו

דמוכח בגמרא: **אלא** כיון דכתיב **שריפה**. תימה דמשמע הכא דלע"ג דחוקה היא כיון דכתיב צאורייתא שרי וצפ"ק דמסכת ע"ז (דף יא. ושם) פריך ושריפה חוקה היא והכתיב וצחקויהם לא תלכו ומסיק לאו חוקה היא וי"ל דהסם קאמר לאו חוקה היא לשם עזדות כוכבים דלי הוי חוקה לעזדות כוכבים אפילו הוה כמוצ צאורי' לא הוה מהני אלז הכא איירי בחוק העובדי כוכבים שלא לשם עזדות כוכבים דומיא דסייף דכיון דכתיב צאורייתא לא מינייהו גמרינן ושרי: **איש** פרט לַכֹּהֵן. אלז האשה מיחייבא צניעות בן ט' שנים ויוס אחד דמתנן צפרק יואל דופן (נדע דף מה). ומיייתי לה לקמן: **פרט** לאשת קמן. הא דליצטריך קרא היינו צמיעד לבנו קטן או בן ט' שזא על צימתו וס"ד כיון דמדלורייתא מריא קמיה לייציב עלה משום א"א קמ"ל והכי מוקמיהן לה צפ"ק דקדושין (דף יט. ושם): **פרט** לאשת אחרים. והיינו כותיט וקמ"ל דאין אישות לכותים ט' אע"ג דאין מיתה ואזהרה איסורא מיהא איכא מדליצטריך למישרי יפת תואר דדרשין צפ"ק דקידושין (דף כא: ושם) אשת אפילו אשת איש"י: קמפילגי

שהמלכות עושה רבי יהודה אומר ניוול הוא ^אלו אלא מניחין את ראשו על הסדן וקוצין בקופיין אמרו לו אין מיתה מנוולת מוּז: **גב'** תניא ^באמר להן רבי יהודה לחכמים אף אני יודע שמיתה מנוולת היא אבל מה אעשה שהרי אמרה תורה ^בובחקותיהם לא תלכו ורבנן כיון דכתיב סייף באורייתא לא מינייהו קא גמרינן דאי לא תימא הכי הא דתניא ^גישורפינ על המלכים ולא מדרכי האמורי היכי שרפינן והכתיב ובחקותיהם לא תלכו אלא כיון דכתיב שריפה באורייתא דכתיב ^בובמשרפות אבותיך וגו' לאו מינייהו קא גמרינן והכא נמי כיון דכתיב סייף באורייתא לאו מינייהו קא גמרינן והא דתנן באידך פירקין ^דאלו הן הנהרגין הרוצח ואנשי עיר הנדחת בשלמא עיר הנדחת כתיב בהו ^דלפי חרב אלא רוצח מגלן דתניא ^הנקם ינקם נקימה זו איני יודע מה הוא כשהוא אומר ^והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית הוי אומר נקימה זו ^זסייף ואימא דבריו ליה מיברו לפי חרב כתיב ואימא דעביד ליה גיסטרא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר קרא ^חואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה אשכחן דקמל עבדא בר חורין מגא לן ולאן קל וחומר הוא קמל עבדא בסייף בר חורין בחנק ^טהניחא למאן דאמר חנק קל אלא למ"ד חנק חמור מאי איכא למימר נפקא ליה ^טמדתניא ^אאתה תבער הדם הנקי מקרבך הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופה מה להלן בסייף ומן הצואר אף כאן בסייף ומן הצואר אי מה להלן דבִּקּוּפִיין וממול עורף אף כאן בקופיין וממול עורף אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר קרא ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה: **מתני'** ^ימצות הנחנקין היו משקעין אותו בזבל עד ארכובותיו וגותן סודר קשה לתוך הרכה וכורך על צוארו זה מושך אצלו וזה מושך אצלו עד שנפשו יוצאת: **גב'** תנו רבנן ^י ^יאיש יפרט ^ילקמן ^{יא}אשר ינאף את אשת איש יפרט לאשת קמן ^{יב}אשת רעהו ^יפרט לאשת אחרים ^{יג}מות יומת בחנק ^{יד}אתה אומר בחנק או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה אמרת כל מקום שנאמר מיתה בתורה סתם אין אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר לא מפני שהיא קלה אלא ל"ל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק רבי אומר נאמר ^{טו}מיתה בידי שמים ונאמר מיתה בידי אדם מה מיתה האמורה בידי שמים מיתה שאין בה רושם ואימא שריפה מדאמר רחמנא בת כהן כשריפה מכלל דהא לאו בת שריפה היא בשלמא

שהמלכות עושה רבי יהודה אומר ניוול הוא ^אלו אלא מניחין את ראשו על הסדן וקוצין בקופיין אמרו לו אין מיתה מנוולת מוּז: **גב'** תניא ^באמר להן רבי יהודה לחכמים אף אני יודע שמיתה מנוולת היא אבל מה אעשה שהרי אמרה תורה ^בובחקותיהם לא תלכו ורבנן כיון דכתיב סייף באורייתא לא מינייהו קא גמרינן דאי לא תימא הכי הא דתניא ^גישורפינ על המלכים ולא מדרכי האמורי היכי שרפינן והכתיב ובחקותיהם לא תלכו אלא כיון דכתיב שריפה באורייתא דכתיב ^בובמשרפות אבותיך וגו' לאו מינייהו קא גמרינן והכא נמי כיון דכתיב סייף באורייתא לאו מינייהו קא גמרינן והא דתנן באידך פירקין ^דאלו הן הנהרגין הרוצח ואנשי עיר הנדחת בשלמא עיר הנדחת כתיב בהו ^דלפי חרב אלא רוצח מגלן דתניא ^הנקם ינקם נקימה זו איני יודע מה הוא כשהוא אומר ^והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית הוי אומר נקימה זו ^זסייף ואימא דבריו ליה מיברו לפי חרב כתיב ואימא דעביד ליה גיסטרא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר קרא ^חואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה אשכחן דקמל עבדא בר חורין מגא לן ולאן קל וחומר הוא קמל עבדא בסייף בר חורין בחנק ^טהניחא למאן דאמר חנק קל אלא למ"ד חנק חמור מאי איכא למימר נפקא ליה ^טמדתניא ^אאתה תבער הדם הנקי מקרבך הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופה מה להלן בסייף ומן הצואר אף כאן בסייף ומן הצואר אי מה להלן דבִּקּוּפִיין וממול עורף אף כאן בקופיין וממול עורף אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר קרא ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה: **מתני'** ^ימצות הנחנקין היו משקעין אותו בזבל עד ארכובותיו וגותן סודר קשה לתוך הרכה וכורך על צוארו זה מושך אצלו וזה מושך אצלו עד שנפשו יוצאת: **גב'** תנו רבנן ^י ^יאיש יפרט ^ילקמן ^{יא}אשר ינאף את אשת איש יפרט לאשת קמן ^{יב}אשת רעהו ^יפרט לאשת אחרים ^{יג}מות יומת בחנק ^{יד}אתה אומר בחנק או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה אמרת כל מקום שנאמר מיתה בתורה סתם אין אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר לא מפני שהיא קלה אלא ל"ל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק רבי אומר נאמר ^{טו}מיתה בידי שמים ונאמר מיתה בידי אדם מה מיתה האמורה בידי שמים מיתה שאין בה רושם ואימא שריפה מדאמר רחמנא בת כהן כשריפה מכלל דהא לאו בת שריפה היא בשלמא

שהמלכות עושה רבי יהודה אומר ניוול הוא ^אלו אלא מניחין את ראשו על הסדן וקוצין בקופיין אמרו לו אין מיתה מנוולת מוּז: **גב'** תניא ^באמר להן רבי יהודה לחכמים אף אני יודע שמיתה מנוולת היא אבל מה אעשה שהרי אמרה תורה ^בובחקותיהם לא תלכו ורבנן כיון דכתיב סייף באורייתא לא מינייהו קא גמרינן דאי לא תימא הכי הא דתניא ^גישורפינ על המלכים ולא מדרכי האמורי היכי שרפינן והכתיב ובחקותיהם לא תלכו אלא כיון דכתיב שריפה באורייתא דכתיב ^בובמשרפות אבותיך וגו' לאו מינייהו קא גמרינן והכא נמי כיון דכתיב סייף באורייתא לאו מינייהו קא גמרינן והא דתנן באידך פירקין ^דאלו הן הנהרגין הרוצח ואנשי עיר הנדחת בשלמא עיר הנדחת כתיב בהו ^דלפי חרב אלא רוצח מגלן דתניא ^הנקם ינקם נקימה זו איני יודע מה הוא כשהוא אומר ^והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית הוי אומר נקימה זו ^זסייף ואימא דבריו ליה מיברו לפי חרב כתיב ואימא דעביד ליה גיסטרא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר קרא ^חואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה אשכחן דקמל עבדא בר חורין מגא לן ולאן קל וחומר הוא קמל עבדא בסייף בר חורין בחנק ^טהניחא למאן דאמר חנק קל אלא למ"ד חנק חמור מאי איכא למימר נפקא ליה ^טמדתניא ^אאתה תבער הדם הנקי מקרבך הוקשו כל שופכי דמים לעגלה ערופה מה להלן בסייף ומן הצואר אף כאן בסייף ומן הצואר אי מה להלן דבִּקּוּפִיין וממול עורף אף כאן בקופיין וממול עורף אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר קרא ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה: **מתני'** ^ימצות הנחנקין היו משקעין אותו בזבל עד ארכובותיו וגותן סודר קשה לתוך הרכה וכורך על צוארו זה מושך אצלו וזה מושך אצלו עד שנפשו יוצאת: **גב'** תנו רבנן ^י ^יאיש יפרט ^ילקמן ^{יא}אשר ינאף את אשת איש יפרט לאשת קמן ^{יב}אשת רעהו ^יפרט לאשת אחרים ^{יג}מות יומת בחנק ^{יד}אתה אומר בחנק או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה אמרת כל מקום שנאמר מיתה בתורה סתם אין אתה רשאי למושכה להחמיר עליה אלא להקל עליה דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר לא מפני שהיא קלה אלא ל"ל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק רבי אומר נאמר ^{טו}מיתה בידי שמים ונאמר מיתה בידי אדם מה מיתה האמורה בידי שמים מיתה שאין בה רושם ואימא שריפה מדאמר רחמנא בת כהן כשריפה מכלל דהא לאו בת שריפה היא בשלמא

דבריו איבריו פי' לידקריה דקריה. לפי חרב כתיב ואימא דעביד ליה גסטרא פי' חולקי לשנים. אמר רב נחמן ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה ואסיקנא ואתה תבער הדם הנקי הוקשו שופכי דמים לעגלה ערופה כו' שנאמר ובערת הרע מקרבך גמר הבערה הבערה מעגלה ערופה: **מצות** הנחנקין משקעין אותו בזבל עד

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

למה תלמיד וכו'. משום דליירי צעדת קרח נקט לה שהיו תלמידי חכמים כדכתיב (במדבר טז) נשילי עדה קריאי מועד אנשי שם ועל שם שפיתם אותו רשע כשנהנו מממונו הקלו בעיניו להשיאם ולהחזיק ידו צמחלוות ולמרוד בהקצ"ה: **צמחלו**. צעודו מתנהג כצבדו שאין צריך לו הוא יקר בעיניו: רב חמא דזורות האחרונים היה כשאר האמוראים: **טעה** **בדרכ** **מסנה**. דלמר לעיל [ע"א] שריפת צ"ד פתילה של צצר היא: **וטעה** **בדשניא**. שאין צ"ד ממיתין אלא בזמן לשכת הגזית צעוד סנהדרין נוהגת בלשכת הגזית נוהגת אף בחו"ל כדלמרינן צמסכת מכות (דף ו. ע"ש): **של** **לדוקין**. שדורשין מקרא ככתבו: **פ"ק**. רבי אלעזר לחכמים בתמיה כדלמרינן צמסכתין וסמניא. דאין מציאין ראייה מן הקטן אהדרו ליה: **אמר לנו כשהוא גדול**. מעשה שראה בגדלו ולא אשגחו ציה דלמריו ליה לא היה צ"ד של אותה וכו' והדר אמר לנו מעשה שראה צקטנו: **מתני'** **ניווול הוא זה**. השתא משמע מפני שהרגו מעומד ונופל: **על** **סדן**. עץ גבוה תקוע בצדן כמו של נפחים: **גב'** **שורפים על המלכים**. שמתו מטען וכלי תשמישן ואין בהן משום דרכי האמורי: **אלא משום דכסיב הכ** **שריפה** **בצאורייתא**. שנאמר בצדקיהו בשלום תמות וצמשרפות אבותיך המלכים הראשונים כן ישרפו לך וגו': **נקם**. ניקס. צמכה צצדו כנעני ומת תחת ידו דהוי צמיתת צ"ד משום דעבד שייך צמלות שהאשה נוהגת בהן: **דבריו** ליה **מיצריו**. חוקעה צצטנו או צגרונו כמו צרוח דחציתא: **לפי חרב** **כסיב**. פיפיות של חרב שני צדדן מכאן ומכאן דכתיב (מהללס קמט) חרב פיפיות אלמא תרי נינהו: **גיסטרא**. חולקי לאורכו לשנים: **קטל צר חורין**. דלא כתיב ציה אלא מיתה סתם וכל מיתה סתם חנק הוא: **מגלן**. צסייף: **מן הלאור**. גרון: **ממול עורף**. מאחרי הפנים דכתיב (דברים כא) וערפו לשון עורף מול הרואה את העורף דהיינו אחורי יואר שרואין את העורף ועורף הוא קטרי"ל שנגדד הפנים דכתיב ציה אלא מיתה אלי עורף ולא פנים אלמא עורף להדי פנים: **פרט לאשם קטן**. אשמועינן דקטן אין לו קדושין: **לאשם אחרים**. גוי. אשמועינן שאין קידושין לגוי ומהכא תיפוק לן ככל דוכתא: **אלא להקל עליה**. ולקמן [נג]. מפרש דלרצע מיתות כסידרן גמרא גמיר להו ר' יאשיה מסניי וכיון דחנק קלה מטולים על כרחיך נמנה לחייבי מיתות הסתומין שהרי אין לך כח להחמיר עליהם שמנין לך לדונם צממורה שמא לא נתחייב צה: **לא מפני שהיא קלה**. דסצירא ליה כר"ש דלמר (לעיל דף מט.) חנק והרג: **אינה אלא חנק**. ור' מפרש לה לדרכי יונתן: **נאמר מיתה בידי שמים**. וימת גס אותו (בראשית לח) וגלמרה מיתה סתם בידי אדם: **אין צה חצורה וסימן**: **מדקאמר רחמנא צה** **כסן**. שזינתה כשריפה מכלל דצח ישראל לאו כשריפה הלכך מות יומת הנואף ע"כ חנק הוא: **הכי**

ולא מדרכי האמורי. למה מדרכי האמורי לחוס ללא מעשה כמעשים (ע"ז יא.) ואתה תבער. תגר עריפה כתיב (בשבות לז.). מיתה יפה. צסייף ומלד הסמינס שימות מהר (שם).

רבינו חננאל (תשנ"ב)
בבת כהן שזינתה והקיפה חבילי זמורות ושריפה כו. אמרו לו קטן היה ואין ראייה לקטן. אמר רבנן מעשה אחר ראיתי כענין הזה ואני גדול א"ל אותו ב"ד שדנו כך לא היה בקי ר' יוסף אמר ב"ד של צדוקים היה דלא גמירי ג"ש: **מצות** הנהרגין מתיוזין את ראשו בסייף כדריך שהמלכות עושה כו. ולא חיישנין משום דכתיב ובחקותיהם לא תלכו מאחרי שמצאנו דכתיב בתורה הכה תכה את יושבי העיר ההיא לפי חרב. דאי לא תימא הכי הא דתניא שורפינ על המלכים ולא מדרכי האמורי והכתיב ובחקותיהם לא תלכו אלא כיון דאשכחנן דכתיב קרא בשלום תמות ובמשרפות אבותיך וגו' לאו מינייהו קא גמרינן הכה נמי כיון דכתיב סייף בתורה לאו מינייהו קא גמרינן. ואימא

מסורת הש"ס

א) [מוספת' פ"ט,] ב) [מגילה כ.,] ג) [בסדר המשנה הגי' זה], ד) [מוספת' פ"ט,] ה) ע"ז יא. [מוספתא שבת פ"ח,] ו) לקמן ע"ז. ז) [גימטא] ערוך בערך נקס חרב, ח) [לעיל טו:] לקמן פד:, ט) כמותו לז:, י) [נדע"א] משום קלון האשה יתחייב הקטן דומיא דבהמה הנרצעת עיין מוספתא משום קלון האשה יתחייב מוס' בערכין ג. ד"ה חס' דערוך קטן וכו"ז לקמן נד. ובספג ל"ת קג תכז פירט לקטן פחות מכן ט' שהצנעל לו פטורה שלפטור הקטן איט צריך שיהי איתן בן עשרים אלז אם הוא בן תשע שנים שנינו בצרכ יואל דופן מה. בן ט' שנים ויוס אחד הצא על אחת מכל העציות כולן מומחין על ידו והוא פטור עכ"ל, ב) קדושין יט., ג) [לקמן פד: פט.], ד) [ולא קדשי בני ישראל] לא מחללו ולא תמותו (במדבר יח) כך פי' הסמג ל"ת קג ובערוך ערך רשס תכז צב"ל מה מיתה האמורה צדי שמים און צה רשס פי' שהרי כשמת אדם שלם בגופו ואין צו מלכה עכ"ל, ג) כסא:, גוי, לגויס, ב) ונעי' מוספתא קטות כו: ד"ה יאל סומן, ע) ונעי"ע היענז מוספתא קדושין כא: ד"ה אשת,

גליון הש"ס

גמרא איש פרט לבין. ע"י פסחים דף אל ע"צ מוס' ד"ה איש דקדושין דף יט ע"א מוס' ד"ה למעטי. ערכין דף ג ע"א מו' ד"ה למעטי:

לעזי רש"י

קטרי"ל [תהייד"ל]. עורף.

מוסף רש"י

ולא מדרכי האמורי. למה מדרכי האמורי לחוס ללא מעשה כמעשים (ע"ז יא.) ואתה תבער. תגר עריפה כתיב (בשבות לז.). מיתה יפה. צסייף ומלד הסמינס שימות מהר (שם).

בבת כהן שזינתה והקיפה חבילי זמורות ושריפה כו. אמרו לו קטן היה ואין ראייה לקטן. אמר רבנן מעשה אחר ראיתי כענין הזה ואני גדול א"ל אותו ב"ד שדנו כך לא היה בקי ר' יוסף אמר ב"ד של צדוקים היה דלא גמירי ג"ש: **מצות** הנהרגין מתיוזין את ראשו בסייף כדריך שהמלכות עושה כו. ולא חיישנין משום דכתיב ובחקותיהם לא תלכו מאחרי שמצאנו דכתיב בתורה הכה תכה את יושבי העיר ההיא לפי חרב. דאי לא תימא הכי הא דתניא שורפינ על המלכים ולא מדרכי האמורי והכתיב ובחקותיהם לא תלכו אלא כיון דאשכחנן דכתיב קרא בשלום תמות ובמשרפות אבותיך וגו' לאו מינייהו קא גמרינן הכה נמי כיון דכתיב סייף בתורה לאו מינייהו קא גמרינן. ואימא